

מ"ת 25349/10/17 - יוסף אגבאריה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחדרה

מ"ת 25349-10-17 מדינת ישראל נ' אגבאריה (עצור בפיקוח)
תיק חיצוני: 450757/2017

בפני מבקש	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
נגד משיבה	יוסף אגבאריה (עצור בפיקוח) באמצעות ב"כ עוה"ד עאדל בויראת
	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשת המבקש לפתיחת חלונות אוורור במעצר באיזוק אלקטרוני.

רקע

- ביום 17.10.17 הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת נשק ותחמושת לפי סעיפים 144 (א) ו-144 (א) סיפא לחוק העונשין תשל"ז 1977. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 10.10.17, במהלך חיפוש שבוצע בבית אחיו המתגורר בדירה הצמודה לדירתו, נמצא כי המבקש החזיק במקום אקדח מסוג FN ובתוכו מחסנית עם כדורי 9 מ"מ וכן רובה קלצ'ניקוב ו-2 מחסניות עם כדורי 7.62 מ"מ.
- ביחד עם כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו.
- בהעדר מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, עתר ב"כ המבקש לשחרורו של הלה למעצר בית מלא בפיקוח אמו ושני גיסיו ולחלופין למעצרו באיזוק אלקטרוני בפיקוחם של אלה, בכפר מושריפה.
- בחקירתו במשטרה הודה המבקש כי כלי נשק והתחמושת שנתפסו שייכים לו, אך טען שמצאם בשדה באום אל פחם ומסרם לאשת אחיו ממנה בקש להחביאם עבורו בביתה.
- בהתאם למצוות החוק ועל רקע עברו הנקי, הופנה המבקש אל שירות המבחן לצורך הכנת תסקיר

מעצר בו תיבחן אפשרות שחרורו לחלופה שפגיעתה בחירותו תהיה פחותה, או למעצרו באיזוק אלקטרוני.

6. בהמשך, לאחר שנדרשתי להתרשמות שירות המבחן מן המבקש והמפקחים שהוצעו, בחנתי את חומר החקירה ונתתי דעתי להלכות הנוגעות למעצר ושחרור של מי המואשמים בעבירות נשק שבוצעו בנסיבות דומות, שוכנעתי - אם כי לא בנקל - כי ניתן יהיה להשיג את מטרת המעצר במקרה זה בדרך שפגיעתה בחירותו של המבקש תהא פחותה. בהתאם לכך, בהחלטותי מהימים 9.11.17 ו- 14.11.17 (לאחר שהונח בפני דו"ח מנהל הפיקוח האלקטרוני), הוריתי על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית גיסו בכפר מושרייפה, בפיקוח לסירוגין שלו, של גיס נוסף ושל אמו. זאת על אף שנסיונות החזקת הנשק לא נתבררו עד תום, אך בעיקר לאור עברו הנקי של המבקש, אורח חייו שנראה נורמטיבי עד אז ונכונות בני משפחתו להשגיח עליו ולדווח למשטרה בכל מקרה של הפרה. בהמשך נעתרתי לבקשת המבקש להוספת מפקחת נוספת, היא חמות.

הבקשה ונימוקה

7. בבקשה המונחת בפני עתה, עותר המבקש לפתיחת חלונות אוורור באיזוק, בכל יום בין

השעות 10:00-11:00 ו- 17:00-18:00.

8. ב"כ המבקש טוען כי כאסיר זכאי הלה לשעות אוורור ומפנה אל הוראת סעיף 22ד(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה ומועצרים) (להלן: "חוק המעצרים"),

שליטתו מסמך את בית המשפט להורות על פתיחת חלונות אוורור על מנת לאפשר לו "לנשום אוויר מחוץ לארבעה קירות".

9. עוד טוען ב"כ המבקש כי בבית המשפט המחוזי בחיפה, כבדרך שגרה, "כל החלטת מעצר

באיזוק אלקטרוני יוצאת עם חלונות אוורור" ומפנה לדוגמא אל ההחלטות שניתנו במ"ת

(מחוזי חיפה) 41346-06-17 מדינת ישראל נ' ג' בארין ומ"ת (מחוזי חיפה) 2168-09-17 מדינת

ישראל נ' אבו שנדי.

עמדת המשיבה

10. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי סעיף 22ד(1)(ג)(2) לחוק המעצרים מונה את המטרות שלשמן רשאי בית המשפט לפתוח חלון עבור מי שנעצר באיזוק אלקטרוני וכי הפרשנות שניתנה להוראת סעיף זה על ידי בית המשפט העליון, מצומצמת עד מאוד (ר' בש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל).

11. אשר לנסיבותיו של מקרה זה, טוענת המשיבה כי מדובר שמי שאך לפני כחודש הושם במעצר באיזוק אלקטרוני, כי העבירות המיוחסות לו בתיק העיקרי חמורות וכי המטרה שלשמה מתבקשת יציאתו לשעות האוורור (שעתיים מדי יום), אינה נמנית על המטרות המנויות בחוק.

דין והכרעה

12. סעיף 22ד(1)(ג)(2) לחוק המעצרים קובע כי:

"(ג)(1)

(2) חלון פיקוח יכול שיהיה לשם קבלת טיפול רפואי, טיפול נפשי

או טיפול אחר הדרוש למפקוח, פגישה עם קצין מבחן בהתאם

להמלצת שירות המבחן ולגבי מפוקח שהוא קטין - גם לשם

לימודים בבית ספר, ויכול שיהיה לתכלית אחרת שהומלצה

בתסקיר המעצר, או לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו".

13. בשתי ההחלטות אותן צרף ב" המבקש לבקשתו, התיר בית המשפט המחוזי בחיפה, מראש, את יציאתם ל"חלונות התאוורור" של מי שנעצרו באיזוק אלקטרוני, בכתבו: "...זאת לאחר שהגעתי למסקנה כי יש חשיבות בחלונות התאוורור משום התקופה הארוכה יחסית בה צפוי המשיב לשהות בתנאים מגבילים ומשום שלומו הנפשי והגופני".

14. באותם מקרים - כך נראה - צפה בית המשפט כי שהייתם של הנ"ל במעצר בפיקוח אלקטרוני תהיה ארוכה, לנוכח כפירתם או כפירתו של מי מהם בביצוע העבירות שיוחסו לו בתיק העיקרי.

14. דא עקא, שהתייחסות בית המשפט העליון אל הוראת סעיף 22ד(1)(ג)(2) לחוק המעצרים, אחרת.

בבש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל (11.1.17) כתב כב' השופט מ' מזוז את הדברים הבאים:

"...מי שנעצר בפיקוח אלקטרוני הוא בגדר עצור, ולא בגדר משוחרר

בערובה (חלופת מעצר), ומסטטוס נורמטיבי זה נגזרות גם זכויותיו

והמגבלות החלות עליו. אין מדובר בסטאטוס ביניים בין מעצר

לשחרור בערובה, אלא מדובר במעצר המתבצע בתנאים אחרים -

לא מאחורי סורג ובריח אלא במקום אחר שקבע בית המשפט

ותחת פיקוח אלקטרוני ותנאים מגבילים שנקבעו לגביו, חלף

פיקוח של סוהרים וחומות הכלא. לסטאטוס המשפטי של מי

שנתון בתנאי פיקוח אלקטרוני כעצור יש השלכות בהיבטים

שונים ... לרבות בהיבט הנוגע לענייננו של "חלונות פיקוח"...

...

חלונות פיקוח של מי שנתון במעצר בפיקוח אלקטרוני מוגבלים

ככלל לצרכים אישיים חיוניים ("טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול

אחר הדרוש למפקוח") או לצרכים טיפוליים-שיקומיים ("פגישה עם

קצין מבחן" או "לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר").

ברוח זו יש ליתן תוכן גם להוראת העוללות בדבר התרת חלון פיקוח

"לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו"....

... ככלל, "התאווררות" אינה מתיישבת עם מעצר. ואף אם אין לשלול

לחלוטין חלון התאווררות, ודאי שיש להחיל כאן גישה מצמצמת

למקרים חריגים ובמתכונת צנועה...".

דברים דומים נכתבו על ידי כב' השופט מזוז גם בבש"פ 2518/17 אבוטבול נ' מדינת ישראל

(27.3.17) בו נדונה טענת ב"כ העורר לפיה הסעיף הנ"ל הינו "סעיף סל" המאפשר להורות על פתיחת "חלון התאווררות" מטעמים שונים. עוד נטען שם - בדומה למקרה שלפני - כי "אפילו עצור במתקן כליאה זכאי לטיול בחצר".

בבש"פ 5937/17 אברג'יל נ' מדינת ישראל (1.8.17) נדרש גם כב' השופט י' עמית לסוגיה זו וקבע:

"החלטתו של השופט מזוז בבש"פ הנ"ל (בש"פ 77/17 - ר.ס.מ) למעשה

מכריזה על המצב המשפטי כפי שיש לפרשו מאז ומתמיד, ולא מכאן

ואילך... לכך יש לצרף את העובדה כי העורר שוהה במעצר בפיקוח

אלקטרוני 7 חודשים בלבד...

...עם זאת, אין בדעתי לסגור הדלת בפני העורר, הן בהיבט של חלוקה הזמן

והן באפשרות שיעלה בידיו לשכנע את בית המשפט קמא כי עניינו שונה

מהנאשמים האחרים, באופן שראוי להקל בתנאי החלופה ובמקום מעצר

בפיקוח אלקטרוני "לרדת דרגה" לחלופת מעצר בית... במסגרת חלופה

של מעצר בית, להבדיל ממעצר בפיקוח אלקטרוני, ניתן לקבל את

הקונספט של "חלונות התאווררות"...".

במ"ת (מחוזי ת"א) 25166-07-16 אברג'יל נ' מדינת ישראל (7.11.17) בו דחה בית המשפט את בקשתו המאוחרת יותר של העורר הנ"ל (אברג'יל) לעיון חוזר בהחלטה להורות על מעצרו בתנאי איזוק אלקטרוני, כתב כב' השופט א' היימן את הדברים הבאים:

"...המבקש המצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני מזה כעשרה חודשים,

הינו בגדר עצור. מגבלותיו וזכויותיו, נגזרות, מטבע הדברים, ממעמד

זה. למבקש ניתנים, מעת לעת, חלונות לצורך יציא לצרכים אישיים

וטיפוליים ולצורך התייצבות בבית המשפט... אני סבור כי התרת חלונות

התאווררות למבקש תחטא לתכליות מעצרו ולמעשה תאיינן..."

ומן הכלל אל הפרט:

15. החלטתי בדבר מעצרו של המבקש שלפני באיזוק אלקטרוני ניתנה ביום 14.11.17, דהיינו אך לפני כחודש ושבע, זאת לאחר שב"כ המבקש הסכים לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. במסגרת אותה החלטה הוריתי גם על השמת המבקש תחת צו פיקוח מעצר של שירות המבחן ומשמעות הדבר היא כי הלה יכול ויוכל לצאת לפגישות הטיפוליות שייקבעו לו מעת לעת על ידי שירות המבחן. זאת ועוד, תשובת הנאשם לכתב האישום בתיק העיקרי נקבעה ליום 29.1.18 ואני מניחה - בעיקר לנוכח הודאתו בחקירה בכך שהחזיק בכלי הנשק והתחמושת הנדונים, כי משפטו לא יארך זמן רב מדי.

מפני כל האמור לעיל, ולאור פסיקת בית המשפט העליון המהווה מבחינתו של בית משפט זה הלכה מחייבת, אני מחליטה לדחות את הבקשה.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים בדואר רשום.

ניתנה היום, ה' טבת תשע"ח, 23 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.